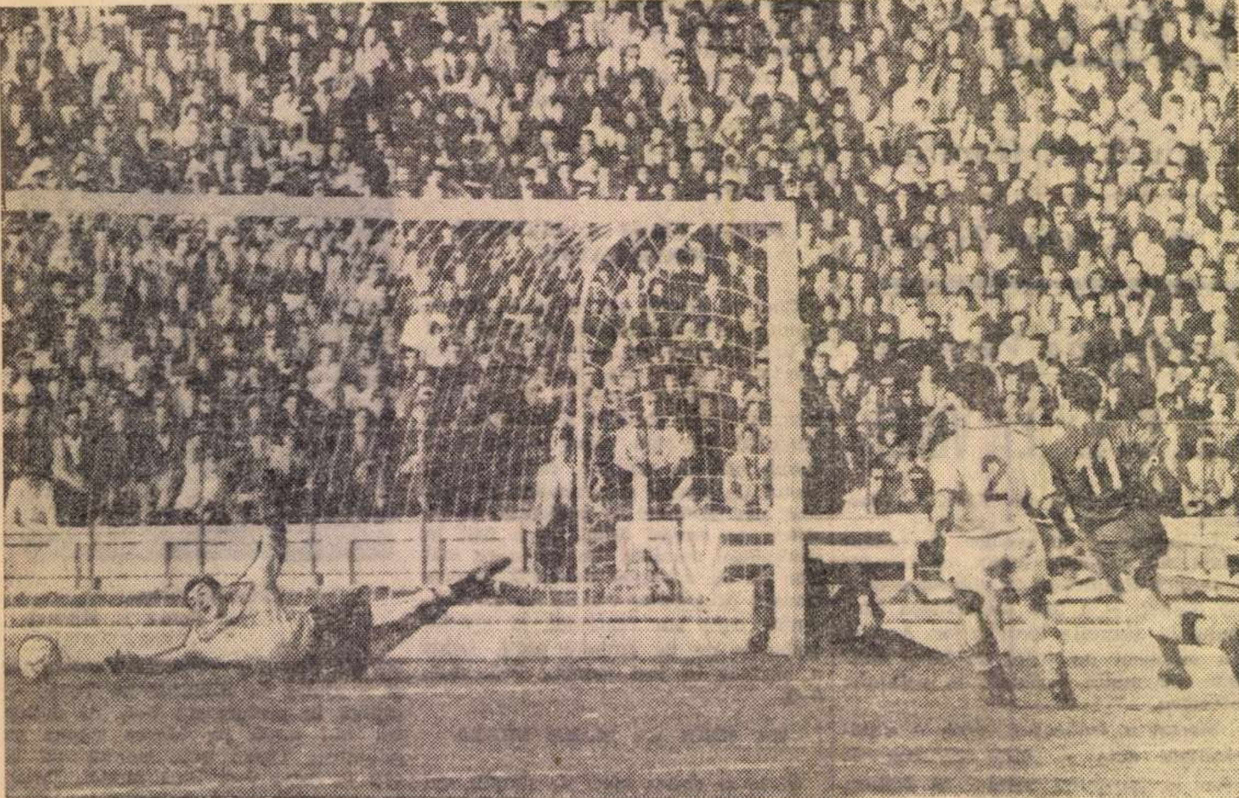
Steaua a cîştigat mai uşor decît era de aşteptat: 2-0 (1-0) cu Rapid

Gol? Nu! Todor, portarul Rapidului, a reuşit să respingă balonul în corner

Cea mai exactă şi mai sugestivă cronică a unui meci de fotbal o „scriu" suporterii care, în funcţie de fazele de joc, îşi încurajează echipa favorită sau... tac chitic. Această reflecţie ne-a prilejuit-o cunoscuta „galerie" rapidistă, atît de activă de obicei dar căzută ieri în linişte completă. Ba, pînă la urmă, decepţionată de jocul fotbaliştilor din Giuleşti, a trecut în „tabăra" cealaltă, aplaudînd echipa Steaua şi raliindu-se la protestele celorlalţi spectatori atunci cînd arbitrul partidei, Farkas Istvan, a anulat în mod nejust cel de-al treilea gol al Stelei.

Trebuie să spunem, de la început, că meciul n-a corespuns decît în parte aşteptărilor şi atunci prin prisma unor acţiuni spectaculoase în cîmp şi în faţa porţii, iniţiate de Steaua. Partida se anunţa deosebit de echilibrată. Dar meciul a avut cu totul altă desfăşurare, el marcînd superioritatea permanentă şi evidentă a echipei Steaua asupra unui adversar care nu numai că a jucat tot timpul la întîmplare, dar n-a avut nici măcar forţă de luptă pentru a compensa lipsurile tehnice şi tactice. Noi vom fi mai puţin darnici cu aplauzele la adresa fotbaliştilor militari decît a fost publicul, fiindcă au „jucat" cu intermitenţă, dar, oricum, ei ne-au oferit şi momente reale de fotbal, au acţionat mai organizat, mai clar, au controlat mai bine mingea şi, prin aceasta, şi... jocul. Şi poate că drumul spre poartă al înaintării de la Steaua ar fi întîmpinat mai puţine obstacole, dacă Voinea nu s-ar fi limitat la rolul de „acroşer", ci ar fi colaborat mai bine cu partenerii de linie.

Întîlnirea a început făgăduitor, cu un gol înscris după numai cîteva minute de joc. În min. 6, Constantin, culegînd o minge din apropierea propriului său careu, a sprintat cum nu l-am văzut niciodată **(dar cum am vrea să-l mai vedem!)** şi apoi l-a „lansat" pe Voinea, care şi-a făcut datoria, înscriind de aproape. Replica Rapidului se lasă aşteptată. N-are cine s-o dea. Înaintarea nu se „găseşte", joacă fără orizont, pierde mingea adesea după o singură pasă, caută salvarea în driblingul lui Ionescu, din care însă acesta face adesea o distracţie personală. Practic, joacă o singură echipă: Steaua. Dar nici ea nu insistă prea mult, dîndu-ne în unele momente impresia că asistăm la un joc amical.

Acalmia care intervine în jocul Stelei începînd de la jumătatea primei reprize constituie o invitaţie la acţiune pentru Rapid. În min. 20, Eremia scapă mingea şi Năsturescu este gata să egaleze. Apoi, Constantin vine în ajutorul apărării şi risipeşte norii care se adunaseră la poarta Stelei, trimiţînd balonul în corner. Finalul reprizei seamănă însă cu începutul ei, Steaua preluînd iniţiativa, dezvoltîndu-şi mai bine acţiunile pe întreg terenul şi creîndu-şi în felul acesta şi situaţii de gol. Tătaru şutează de două ori puternic, dar pe lîngă poartă, iar în penultimul minut al reprizei o fază frumoasă, la care au fost părtaşi toţi înaintaşii, se încheie cu un şut al lui Constantin, de la circa 10 metri, care nu-şi atinge ţinta.

După felul cum a început repriza a II-a, s-ar fi putut crede că Rapid este decis să ia o parte mai activă la joc. În min. 47 Georgescu trage puternic şi precis (a fost o... excepţie în acest meci al şuturilor fără adresă), dar Eremia reuşeşte să reţină balonul. Cinci minute mai tîrziu, un şut al aceluiaşi Georgescu zguduie bara. Va egala Rapid? Doar cîteva minute stăruie această întrebare, fiindcă rapidiştii se „potolesc" repede şi îşi reiau rolul de parteneri cuminţi de meci. Apoi, golul lui Tătaru — înscris în min. 58 — aduce şi ultimele clarificări, dacă mai era nevoie de ele. De aici încolo, jocul decurge în nota de superioritate evidentă a Stelei, care stăpîneşte mijlocul terenului şi poate realiza astfel acţiuni cu perspectivă şi în faţa porţii. Dar înaintaşii ei trag neprecis, prezenţa lui Todor fiind necesară numai la interceptarea cîtorva centrări. Ca faze mai importante în această perioadă am reţinut şutul lui Langa, care s-ar fi oprit probabil în poartă, dacă n-ar fi întîlnit în drum piciorul lui... Ionescu, şi golul înscris de Creiniceanu, cu puţin înainte de sfîrşit, dar neacordat de arbitru.

Remarcări? De la Steaua pe Zavoda II, Crişan, Jenei, Constantin, Raksi şi Tătaru, de la Rapid doi jucători au ieşit din anonimat: Ştefănescu şi Langa.

Trebuie să spunem categoric că nu ne-a plăcut arbitrajul lui Farkas Istvan (R.P.U.). A fluierat exasperant de mult, frînînd cursivitatea jocului, a stîrnit nedumeriri prin unele decizii eronate, n-a aplicat întotdeauna legea avantajului şi, după părerea noastră, a căutat mai mult să... pozeze.

STEAUA: Eremia — Zavoda II, Cojocaru, Hălmăgeanu — Crişan, Jenei — Creiniceanu, Constantin, Voinea, Raksi, Tătaru.

RAPID: Todor — Greavu, Motroc, Dan — Ştefănescu, Langa — Năsturescu (Dinu), Balint, Ionescu, Georgescu, Kraus.

JACK BERARIU

Dinamo Bucureşti şi-a asi

Scorul de 3—2 într-un derbi interbucureştean te face de obicei să te gîndeşti la un meci echilibrat, disputat cu dîrzenie în care s-a luptat mult şi în care rezultatul final a stat tot timpul sub semnul întrebării. Poate că îndemnaţi de numărul relativ mare de goluri înscrise şi de victoria la numai un punct diferenţă a dinamoviştilor aşa îşi imaginează şi cititorii noştri, care n-au fost ieri printre cei 60.000 de spectatori de pe stadionul „23 August", desfăşurarea partidei dintre Dinamo Bucureşti şi Progresul. De astă dată însă, asemenea presupuneri nu sînt de loc în concordanţă cu realitatea. Dinamo a avut ieri tot timpul superioritatea în joc, a condus multă vreme cu două goluri (2—0 şi 3—1) şi numai siguranţa prea mare că victoria nu-i poate scăpa, ca şi o evidentă tendinţă de a se menaja, a atacanţilor, în a doua repriză, i-au făcut pe „alb-roşii" să nu obţină un scor mai concludent.

În ciuda lipsei de vioiciune cu care s-a jucat în repriza a doua, meciul — în ansamblu — a plăcut. Şi aceasta mulţumită în special echipei Dinamo, care în prima repriză — cînd a luptat mai mult, dorind să-şi asigure victoria — a reuşit faze de joc de bună calitate. Ceea ce ne-a plăcut în special la învingători a fost siguranţa liniei lor de fund (în care au excelat Popa şi Nunweiller III şi în care Ivan a marcat progrese în ceea ce priveşte ordonarea jocului şi sobrietatea), felul cum au acţionat la mijlocul terenului Nunweiller IV şi Ştefan, trecerile cursive din apărare în atac, unele combinaţii spectaculoase ale componenţilor compartimentului ofensiv. Aceştia au fost — în special în prima repriză — în continuă mişcare, creîndu-şi adesea drum spre poarta apărată de fostul lor coechipier Cosma. Dar, cu toate că de data aceasta au înscris trei goluri, dinamoviştii nu s-au prezentat mai bine decît în ultimele întîlniri în privinţa frecvenţei şi preciziei şuturilor la poartă. Dintre atacanţi ne-a plăcut cel mai mult Pîrcălab, pe care l-am găsit mai insistent şi mai „dornic de poartă" decît de obicei. Ene II s-a prezentat şi el mai bine decît în partidele precedente, Frăţilă încearcă să aducă atacului mai mult aplomb dar are el însuşi nevoie de un plus de „explo-

Ştiinţa Timişoara—U.T.A. 1-1 (1-1), după un meci anost

TIMIŞOARA, 21 (prin telefon de la trimisul nostru). *Felul în care au evoluat „tribunele" pe parcursul celor 90 de minute ale acestei partide este semnificativ din mai multe puncte de vedere. Suporterii timişorenilor şi-au primit favoriţii cu urale, ca de fiecare dată. Apariţia arădenilor a fost subliniată cu aluzii ironice, privind situaţia lor din clasament. Cînd Miţaru a marcat primul gol al meciului, în min. 3, tribunele jubilau: „Faceţi scor, băieţi! Avem nevoie de golaveraj!" Dar din min. 5 şi pînă la sfîrşit, în afara golului marcat de Sasu în min. 30 — în urma unei greşeli penibile a lui Turcan — şi în afara celor trei bare neaşteptate (două ale arădenilor, una a gazdelor), nu s-a mai întîmplat nimic care să aibă darul să ...încălzească pe iubitorii fotbalului din localitate.*

De la mijlocul reprizei I, cei 22 de fotbalişti care îşi disputau mingea păreau nişte vechi şi buni prieteni care au jucat odată, de mult, fotbal împreună şi s-au hotărît acum — avînd zi liberă — să-şi amintească de tinereţe. Or, într-un asemenea meci nu contează dacă mai trimiţi mingea... în plopi, dacă în loc s-o pasezi coechipierului o trimiţi adversarului, sau dacă în loc s-o loveşti precis, şutezi pe lîngă ea...

Spectatorii au tăcut, apoi s-au enervat şi în sfîrşit, ajungînd la concluzia că n-are nici un rost să-ţi strici o după-amiază liberă din cauza altora, unii au plecat iar alţii au început să se distreze pe seama celor ce se petreceau pe teren. Era un fel de haz de necaz.

Este inadmisibil ca într-un joc în care evoluează atîţia internaţionali nivelul să fie atît de scăzut. Discutăm şi scriem despre diferite şi savante formule tactice. Ne preocupă subtilităţile sistemului de aşezare 1—4—2—4, iar Turcan, care joacă de ani de zile în categoria A pasează adversarului mingea în fază de gol. Manolache aleargă pe teren ca un maratonist care nu are altă grijă decît să parcurgă kilometrii prevăzuţi în regulamentul competiţiei, Koszka joacă fără orizont. Greşelile tehnice se ţin lanţ. Balonul efectuează traiectorii ciudate, schimbîndu-şi fără nici o raţiune stăpînii, de la Neamţu la Miţaru, de la Miţaru la Chivu, care o pasează lui Turcan etc. etc.

În spatele porţilor, antrenorii oftează şi nutresc gînduri grele pentru şedinţele de pregătire ce vor urma. Publicul fluieră sau rîde cu amărăciune. Singurii care privesc candid situaţia sînt „băieţii". Cînd arbitrul fluieră sfîrşitul partidei ei părăsesc terenul împăcaţi cu gîndul că — chipurile — şi-au făcut datoria: „Eh, nu-i chiar atît de rău. N-am cîştigat, dar nici n-am pierdut".

Şi totuşi s-a pierdut. Îndeosebi fotbalul nostru a pierdut. Ne aşteaptă importante întîlniri internaţionale. Cînd alt cîndva poţi să acumulezi, dacă nu în campionat? Deseori am scris: „Să nu fie întrerupt campionatul. Această competiţie garantează progresul şi succesul fotbalului". Dar dacă lucrurile se petrec aşa, ţelul nu este atins. Manolache, Miţaru, Răcelescu, Petescu şi alţii (selecţionabili) n-au arătat decît cum nu trebuie să se joace fotbal. Cuvinte bune avem doar pentru Urziceanu, Georgescu, Sasu şi Coman.

Despre desfăşurarea jocului n-am mai scris pentru că faze care să merite acest lucru au fost destul de puţine. Cîteva realizate la începutul partidei de către studenţi, pe partea stîngă a terenului (Miţaru, Lereter) şi încă vreo două-trei în repriza a doua, opere ale arădenilor Sasu, Ţîrlea şi Floruţ. A arbitrat corect Ilie Drăghici (Bucureşti).

ŞTIINŢA: Urziceanu — Georgescu, Turcan, Răcelescu — Petescu, Tănase — Igna (Seţu), R. Lazăr, Manolache, Lereter, Miţaru.

U.T.A.: Coman (Ion Vasile) — Szűcs, Capas, Neamţu — Sîrbu (Meţcas), Koszka — Chivu, Sasu, Ţîrlea, Floruţ, Czako

VALENTIN PĂUNESCU

Ieşenii au învins, dar jocul n-a satisfăcut: C. S. M. S. — Ştiinţa Cluj 2-1 (1-1)

IAŞI 21 (prin telefon). O victorie a voinţei, iată calificativul pe care trebuie să-l dăm întîlnirii dintre C.S.M.S. şi Ştiinţa Cluj. Cînd arbitrul **Gavrilă Pop** din Braşov a dat semnalul de începere, echipa gazdă a trecut cu 7—8 jucători la ofensivă care, în primele 25—30 de minute, părea că-i va „sufoca" pe clujeni. Dar, dorinţa aceasta de victorie şi mai precis de a obţine cele două puncte, de care C.S.M.S. avea atîta nevoie, a făcut ca preocuparea gazdelor pentru realizarea unui joc tehnic, a unui fotbal de bună calitate, să fie lăsată pe planul al doilea. Subliniem voinţa cu care fotbaliştii ieşeni au luptat pentru cucerirea victoriei, dar pentru lipsa de preocupare în realizarea unui fotbal de nivel corespunzător, echipa trebuie serios criticată. **Nu-i permis ca într-o întreagă repriză (prima) cînd au dominat cu autoritate, cu excepţia a două-trei faze, să nu fie construit măcar un singur atac în care să se vadă preocuparea pentru realizarea unei anumite tactici de joc.** Nu vrem să fim prea aspri cu o echipă care cîştigă, dar se cuvine să atragem atenţia conducerii clubului ieşean că pentru realizarea unui fotbal de nivel înalt la C.S.M.S. trebuie să se mai lucreze foarte mult.

Pare curios pentru cei care nu au asistat la meci, că echipa care a jucat totuşi un fotbal mai bun a fost cea învinsă. La Ştiinţa s-a vădit preocuparea pentru realizarea unor faze clare, strădania în aplicarea unor scheme interesante care, bine exersate, le pot aduce în viitor succese. N-au reuşit de data aceasta la Iaşi, datorită sterilităţii atacului şi mai ales unor greşeli de apărare, compartiment în care Mureşan a fost complet depăşit. Aceasta a avut consecinţe cu atît mai grave, cu cît stoperul Ştiinţei trebuia să suplinească pe cei doi fundaşi, cînd aceştia participau la acţiunile ofensive.

Iată cîteva faze mai importante ale întîlnirii: în min. 2 **Voica** are o mare ocazie de a marca însă, la 10 metri de poartă, întîrzie să tragă şi iroseşte astfel o pasă ideală primită de la Pop. În iureşul dezlănţuit de ieşeni în prima repriză, cînd aceştia presează insistent dar dezorganizat, Constantinescu calmează pentru un moment jocul. În min. 35 el primeşte balonul, face un schimb de pase cu Pop şi acesta din urmă îl depăşeşte pe Mureşan şi înscrie degajat. Această fază finalizată a venit parcă să arate ce înseamnă să joci colectiv şi organizat în acelaşi timp, deoarece, în aproape tot restul partidei jucătorii ieşeni s-au năpustit spre poarta lui Rîngheanu fără să-şi organizeze acţiunile.

În min. 40 Ştiinţa realizează o fază excelentă: Szabo îl deschide în diagonală pe Ivansuc — aflat în poziţie de vîrf de atac şi acesta, după ce îl driblează pe Danileţ, şutează de la 20 de metri şi înscrie imparabil la „păianjen" un gol excepţional de frumos. În repriza a doua, Ştiinţa a stăpînit terenul, a fost în permanenţă peste adversar care, în lipsă de condiţie fizică, era aproape complet epuizat. În ciuda acestui fapt în min. 59 tot C.S.M.S. este cea care înscrie un nou gol. **Vornicu** profită de greşeala aceluiaşi **Mureşan** şi de ieşirea neinspirată a lui Rîngheanu, pasează lui Voica care înscrie în poarta goală. Ştiinţa domină, însă, steril (a tras doar de trei ori pe spaţiul porţii în cele 90 de minute) şi astfel cînd arbitrul fluieră sfîrşitul jocului tabela de marcaj arată 2—1 pentru C.S.M.S.

Arbitrul **Gavrilă Pop** — Braşov a condus bine următoarele formaţii:

C.S.M.S. IAŞI: Faur — Smărăndescu II, Moţoc, Dragomirescu — V. Popescu, Danileţ — Pop, Constantinescu, Vornicu, Voica (Alexandrescu din min. 72), Milea.

ŞTIINŢA CLUJ: Rîngheanu — Marcu, Mureşan, Cîmpeanu — Georgescu, O. Popescu — Ivansuc, Szabo, Suciu, Adam, Matei.

CONSTANTIN ALEXE

PRONOSPORT

Aşa arată o variantă cu 12+1 rezultate exacte:

I.	Rapid—Steaua	0—2	2
II.	Dinamo Buc.—Progresul	3—2	1
III.	Crişana—Dinamo Bacău	0—1	2
IV.	CSMS Iaşi—Ştiinţa Cluj	2—1	1
V.	Ştiinţa Timişoara—UTA	1—1	X
VI.	Minerul—Petrolul	1—1	X
VII.	Arieşul—CSM Cluj	1—0	1
VIII.	Ştiinţa Glţ—Prog. Brăila	1—1	X
IX.	Prahova—Flacăra Moreni	0—0	X
X.	CSM Reşiţa—Dinamo Pit.	4—2	1
XI.	CFR Arad—Crişul Ord.	1—2	2
XII.	Unirea Dej—Ind. Sîrmei	2—0	1
Sp.	Farul—Flamengo	3—2	1

Fond de premii lei 402.541

Un rezultat echitabil:

LUPENI, 21 *(prin telefon de la trimisul nostru).* Frumoasa zi de primăvară care a fost duminică în Valea Jiului a atras pe stadionul din Lupeni cîteva mii de spectatori, dornici să urmărească întîlnirea de fotbal dintre echipa locală Minerul şi Petrolul Ploieşti. Aflată în luptă directă pentru evitarea retrogradării, formaţia Minerul a imprimat de la început partidei un caracter de nervozitate, care a dăunat calităţii jocului. Petrolul s-a prezentat la acest meci mai bine decît în cele anterioare şi chiar în primul minut putea deschide scorul, dacă *V. Anghel,* scăpat singur, pe contraatac, ar fi tras mai precis. Şapte minute mai tîrziu, *Badea* — un adevărat „campion" al ratărilor din ocazii mai mult decît sigure — este doar cu *Sziklai* în faţă, dar... ridică balonul peste bară. O singură dată, în min. 19, atacantul ploieştean nu greşeşte ţinta şi, în urma unei combinaţii cu *Dridea I* şi *V. Anghel,* deschide scorul: 1—0 pentru Petrolul.

Speranţele minerilor de a obţine un rezultat bun par să fie spulberate. Ei revin însă cu îndîrjire în atac, acţionînd cu un-doiuri realizate în special de *Cotroază—Comşa* şi *Ion C. Ion—Drăgoi.* La o astfel de acţiune, *Sima II,* pus în poziţie favorabilă, şutează puternic; *Tabarcea* opreşte mingea în careu cu mîna şi arbitrul indică lovitură de la 11 metri, transformată de *Szenes:* 1—1.

Încurajaţi de acest gol, fotbaliştii din Lupeni atacă şi mai puternic. Rînd